

Ako to vidím ja

Bod koalícii

Podfinancovanie školstva v žiadnom prípade neriešiť napríklad spoplatnením vysokoškolského štúdia (...), znel jeden zo sľubov najpopulárnejších politikov. Čiastočne už spoplatnené je. „Vláda zruší ešte v roku 2006 niektoré poplatky nemajúce priamo súvis s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a zabezpečí pre poskytovateľov kompenzáciu.“ Veru „zabezpečila“. Volá sa výmenné lístky a znamená povinnosť pred návštevou špecialistu posediť u všeobecného lekára. „Dvadsať korúnáčky“ nahradilo čakanie.

„Je spravodlivé a správne, ak (...) musia ľudia čím ďalej, tým viac priamo priplácať na rozpadajúce sa zdravotníctvo?“ Ťažko povedať. Ale priplácajú aj po voľbách. Za výmenu bedrového kĺbu vraj takmer 200 tisíc. Víťazi tiež sľúbili, že rozvinú „celospoločensky najdôležitejšie preventívne programy zamerané na choroby srdca a ciev, nádorové choroby, program pre matku a dieťa a komplexný program starostlivosti o starých občanov; pre zdravotne postihnutých občanov (...)“. Atd'.

Vyzerá to na kritiku za neplnenie sľubov, však? Pritom to má byť skôr opatrná pochvala. Napríklad spoplatnenie štúdia bol nepopulárny, ale nevyhnutný prielom do nášho systému. Výmenné lístky sú síce menej efektívnym prispôbením dopytu ponuke ako takzvané Zajacove platby, ale lepším ako korupcia. Reči o momentálne finančne nereálnych bezplatných programoch v zdravotníctve sú tiež, zdá sa, na ústupe.

Iste, poviete si, realita ich dotlačila. Ale sú krajiny, v ktorých realita dotlačila politikov zájsť so škodlivými krokmi, ktoré sa páčia väčšine, oveľa ďalej. Pri rekordných rastoch ekonomiky a popularite koalície by to nebol neprekonateľný problém ani u nás. Mierny ústup od populizmu sa síce z hľadiska prínosu pre krajinu nedá porovnať s reformami z polovice dekády, dobrý bod si však zaslúži.

18. 2. 2008 | Eugen Jurzyca, INEKO